

Uchwała nr 70/V/2013

Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego

z dnia 20 maja 2013 roku

w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego

dr Tadeuszowi Kielkowskiemu

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r. nr 65 poz. 595, z późn. zm.), w związku z uchwałą Komisji habilitacyjnej zawierającej pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, Rada Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego postanawia co następuje:

§ 1

Nadaje się dr Tadeuszowi Kielkowskiemu stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie prawo – ze specjalnością prawo i postępowanie administracyjne.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r. nr 65 poz. 595, z późn. zm.), stopień doktora habilitowanego może zostać nadany osobie posiadającej stopień naukowy doktora oraz posiada osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia naukowego doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową. Komisja habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 2.10.2012 r. wydała pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego. Wszyscy recenzenci (prof. Marian Zdyb, prof. dr hab. Jan Boć, prof. dr hab. Tadeusz Woś) pokreślili wysoką wartość dorobku naukowego Habilitanta oraz doniosłość i oryginalność Jego pracy habilitacyjnej. Rada Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego stwierdza, że dr Tadeusz Kielkowski spełnił powyższe wymagania ustawowe.

Osiągnięciem naukowym Habilitanta w rozumieniu art. 16 ust. 2 wyżej cytowanej ustawy jest monografia Jego autorstwa pod tytułem „*Nabycie prawa na mocy decyzji administracyjnej*”, Warszawa 2012 (ss.413). Problematyka nabycia prawa na mocy decyzji administracyjnej posiada niewątpliwie nie tylko dużą doniosłość teoretyczną, ale i praktyczną. Wprawdzie była wielokrotnie przedmiotem szczegółowych analiz doktryny, to jednak miały one charakter przyczynkowski i cząstkowy, niejednokrotnie w kontekście konkretnych stanów faktycznych. Habilitant podejmując ten temat ujął go całościowo i w szerokiej normatywnej perspektywie. A tym samym wypełnił istotną lukę w literaturze. Nie jest to wszakże prosta synteza dotychczasowych rozważań, jako że łączy on bowiem do całościowej i systemowej prezentacji własne twórcze przemyślenia. W rozprawie autor przyporządkowuje istotną część rozważań do zaproponowanej przez Harta konwencji takiego widzenia prawa, które opiera się na wyodrębnieniu reguł pierwotnych i wtórnych. Całościowe i zdecydowane uwzględnienie w tej monografii nowego widzenia normatywnego mechanizmu działania państwa i szczególnej terminologii nadało jej wyraźnie swoisty wyraz. Równoczesne bezbłędne dopilnowanie kompleksowej realizacji pomysłu i konsekwentne zastosowanie reżimu terminologicznego dało rezultat w postaci opracowania wielce interesującego i wprowadzającego nowe możliwości w nauce prawa administracyjnego. Te okoliczności oznaczają, że rozprawa ta stanowi istotny wkład do nauki prawa administracyjnego, przy czym jest przykładem splotu wartości, które prezentują jednocześnie pierwiastki prawa materialnego i postępowania administracyjnego. W sferze metodologicznej należy podkreślić niezwykle precyzyjną w formułowaniu zasadniczych tez i logiczną argumentację na ich rzecz. Poszczególne rozdziały świadczą o bardzo dobrym warsztacie naukowym, a swoistym ukoronowaniem jego aktywności są przejrzyste przedstawione wnioski zawarte w zakończeniu rozprawy. Imponująca jest też zebrana i uwzględniona w wywodach literatura przedmiotu. Autor wielokrotnie wchodzi w spór z tezami zaprezentowanymi w doktrynie, często celnie wykazujących ich nietrafność. Równocześnie należy zwrócić uwagę na językową erudycję Autora. Język rozprawy jest dokładny, oszczędny, ale frazeologicznie bogaty, uzupełniany finezyjnymi terminami.

Na pozostały dorobek naukowy Habilitanta składają się przede wszystkim: monografia zatytułowana „*Sprawa administracyjna*” oraz kilkanaście artykułów. Przedmiotem rozważań w tej monografii jest jedno z fundamentalnych pojęć materialnego i procesowego prawa administracyjnego, używane powszechnie przez ustawodawcę i doktrynę. To pierwsze w literaturze polskiej całościowe opracowanie tego pojęcia. Monografia ta zyskała uznanie środowiska naukowego będąc często przywoływaną w piśmiennictwie. Co

więcej, odniesienia do niej pojawiają się w licznych orzeczeniach sądów administracyjnych, Sądu Najwyższego, a nawet Trybunału Konstytucyjnego.

Pozostały dorobek piśmienniczy dr Tadeusza Kiełkowskiego po uzyskaniu stopnia doktora liczy szesnaście pozycji. Są to publikacje na bardzo wysokim poziomie merytorycznym. Wszystkie są artykułami opublikowanymi w renomowanych czasopismach prawniczych. Ich treść obejmuje cztery sfery badawcze. Pierwsza – to zagadnienia ogólnego prawa i postępowania administracyjnego, drugą stanowią zagadnienia postępowania sądowo – administracyjnego, trzecią – kwestie administracyjnych postępowań szczególnych, czwartą o charakterze interdyscyplinarnym – problemy wyłaniające się na styku prawa administracyjnego i cywilnego. Publikacje te mają istotny walor teoretyczny, jak również posiadają ogromne znaczenie z punktu widzenia potrzeb praktyki.

Biorąc zatem pod uwagę ocenę dorobku naukowego dr Tadeusza Kiełkowskiego i Jego wkład w rozwój nauki prawa, w szczególności prawa i postępowania administracyjnego, podjęcie przez Radę Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego uchwały o nadaniu dr Tadeuszowi Kiełkowskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie prawo – ze specjalnością prawo i postępowanie administracyjne jest w pełni uzasadnione.

Dziekan
Wydziału Prawa i Administracji UJ

Prof. dr hab. Krystyna Chojnicka